नन्वचिरात्प्रत्याहरिष्यामः किंशोकेनेत्यत्रतत्रैवविघ्नचिंतयादुःखमित्याह ॥ नमेइति ॥ प्रिया दूरेस्थितेति मेदुःखंनास्ति स्त्रीधर्मदिवसवत् ॥ तथाहृतेत्यपि नदुःखं प्र बलदुष्कर्मवशंप्राप्तत्वात् अपितु अस्यावयः प्राणावस्थितिकालोतिवर्तते मासमात्रंजीवनमित्युक्तेः तत्रापि बहुदिवसात्ययात् ॥ यद्वा वयोयौवनमितिप्राकृतवद्वादः ॥५॥ यतोयस्यांदिशि कांता तद्दिशि वाहि गच्छ तत्रस्थितां तांस्पृष्ट्वा मामपिस्पृश ॥ किमेतावतातवेत्यत्राह ॥ त्वयीति ॥ कांतास्पर्शवतित्वयि मेगात्रसंस्पर्शोनिदाघत प्तदृष्टेश्चंद्रेसमागमोयथाऽखिलदृष्टितापशामकएवंत्वत्स्पर्शोगात्रीयाखिलतापशामकइत्यर्थः ॥ निदर्शनात्रालंकारः ॥६॥ अथ हेत्वंतरेणशोकः॥ तन्मेइति ॥ म्रियमाणासा

नमेदुःखंप्रियादूरेनमेदुःखंहृतेतिच ॥ एतदेवानुशोचामिवयोस्याल्यतिवर्तते ॥ ५॥ वाहिवातयतःकांतातांस्पृष्ट्वामामपिस्पृश॥ त्वयिमेगात्रसंस्पर्शश्चंद्रेदृष्टिसमागमः॥ ६॥ तन्मेदहतिगात्राणिविषंपीतमिवाशये॥ हानाथेतिप्रियासामांम्रियमाणायदब्रवीत्॥ ७॥ तद्वियोगेंधनवतातच्चिंताविमलार्चिषा ॥ रात्रिंदिवंशरीरंमेदह्यतेमदनाग्निना॥ ८ ॥ अवगाह्यार्णवंस्वप्स्येसौमित्रेभवताविना॥ एवंचप्रज्वलन्कामोनमांसुप्तंजलेदहेत्॥ ९॥ बह्वेतत्कामयानस्यशक्यमेतेनजीवितुं॥ यदहंसाचवामोरूरेकांधरणिमाश्रितौ॥ १० ॥ केदारस्येवकेदारःसोदकस्यनिरूदकः॥ उपस्नेहेनजीवामिजीवंतींयच्छृणोमितां॥ ११ ॥ कदानुखलुसुश्रोणींशतपत्रायतेक्षणां॥ विजित्यशत्रून्द्रक्ष्यामिसीतांस्फीतामिवश्रियं॥ १२॥ हानाथेतियदब्रवीत् तदेवअनुमानेन मेआशये चित्तेस्थितमितिशेषः ॥ पीतंविषमिव मेगात्राणि दहति॥७॥रात्रिंदिवमितिनिपातः ॥८॥ सौमित्रे त्वमत्रैवतिष्ठेतिशेषः॥भवताविनाहमेकएवार्णवमवगाह्यस्वप्स्ये॥ एवंसति प्रज्वलन्कामोजलेसुप्तं नदहेत्॥ जलस्याग्निविरोधित्वात् मनोमूलकामस्य सुप्तौमनउपरमेणोपरमाच्चेतिभावः॥ भवताविनेत्युक्तिरेकाकित्वेननिद्राप्राप्त्यै॥ ९॥ यद्यस्मात् अहं साच वामोरूरेकांधरणिमाश्रितौ॥ एतत्कामयमानस्यबहु॥एतेनजीवितुंशक्यं कामुकएकशय्यासनेनयथाजीवति तथाएतेनापिजीवितुंशक्यं एकभूलोकस्थत्वेनलाभसंभवसत्वादितिभावः॥ १०॥ यथासोदकस्यकेदारस्योपस्नेहेनसंबंधेन निरुदकोपि केदारस्तत्स्थंधान्यंजीवति नशुष्यति तद्वत्तस्याः जीवनवार्ताश्रवणेनाहमपिजीवामि॥ ११॥स्फीतांश्रियमिव समृद्धां राज्यलक्ष्मीमिव॥ १२